

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๑๔ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๔ มูลค่าข่าว ๕๒๓,๒๖๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เดี๋ยวนี้ใครๆ ก็พูดอ่านเขียนภาษาไทยได้

เคยไหม เมื่อเราไปเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านรอบๆ ไทย ไม่ว่าจะเป็
เวียดนาม กัมพูชา หรือเมียนมาร์ ที่คนทั้งคณะทัวร์กลับแปลกใจ
ที่มีคนหนุ่มสาววัยละอ่อนพูดภาษาไทยนำเที่ยวได้คล่องปรี๊ด หรือนัก
เป็นธุรกิจไทยที่เข้าไปเปิดต่อธุรกิจในประเทศเหล่านั้นกลับจะตั้งแปลกใจ
ที่หากินท้องถิ่นที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และพูดอ่านเขียน
ภาษาไทยได้มาช่วยทำงานในสำนักงานหรือเป็นล่ามช่วยติดต่อธุรกิจ
กับประเทศเจ้าบ้านได้อย่างไม่ยากเย็นนัก หรือเคยไหม ที่เราเห็น
หนุ่มสาวในประเทศเพื่อนบ้านยกมือไหว้ทักทายสวยงามน่าเอ็นดู พูดจา
ไพเราะมีคำลงท้ายด้วยคะ/ครับสำเนียงเจี๊ยงแจ้ว แถมยังชวนคุยเรื่อง

ที่ห้องเรียนจะรองรับได้กว่าเท่าตัว และในเมียนมาร์มีนักศึกษาที่ประสงค์
จะเรียนภาษาไทยมากกว่าภาษาจีน

สพร. กระทรวงการต่างประเทศ ได้สนับสนุนให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนภาษาไทยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยต่างๆ
ในประเทศไทย เข้าไปช่วยจัดตั้งภาควิชาภาษาไทยในคณะหรือสถาบัน
ด้านภาษาต่างประเทศ จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและตำราเรียน
ภาษาไทย หรือแม้กระทั่งเข้าไปช่วยสอนในชั้นเรียนเป็นครั้งคราว ในขณะที่
เดียวกันรัฐบาลไทยก็ได้ให้ทุนการศึกษาทั้งในระดับปริญญาโทและเอก
ให้กับคนของประเทศนั้นๆ เข้ามาเรียนด้านการเรียนการสอนภาษาไทย
โดยคาดหวังว่าจะกลับไปเป็นอาจารย์ในภาควิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย
ลัยนั้นๆ การมีคณาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือเอกใน
แต่ละภาควิชาที่เป็นหนึ่งในเงื่อนไขของการเปิดการเรียนการสอนภาษา
ไทยของกระทรวงศึกษาธิการของประเทศนั้นๆ ด้วย เช่น ในเวียดนาม
การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเพื่อนบ้านระดับปริญญา
ตรีที่นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities
(USSH), Ho Chi Minh City) ประเทศเวียดนามเมื่อกว่า ๑๕ ปีมาแล้ว
โดย สพร. ได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์จากภาควิชาภาษาไทยและ
ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(มศว) ไปปฏิบัติงานในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ หลังจากนั้น
ได้ขยายการสอนภาษาไทยไปที่มหาวิทยาลัยในฮานอย (University of
Languages and International Studies (ULIS), Hanoi) และ Hanoi
University (HANU) และดานัง (University of Danang) โดยในปัจจุบัน

ละครหลังข่าว ขอบใจดารานักกร้องได้อย่างน่าติดตาม ขอขอให้ส่งส่วย
เขาไปเรียนภาษาไทยมาจากไหนกัน

บางคนก็เป็นลูกหลานหรือมีความเกี่ยวข้องกับสายเลือดแต่ต้อง
พลัดถิ่นในช่วงเวลาสงคราม บางคนมาจากหมู่บ้านตามแนวชายแดนไทย
จึงเข้าออกฝั่งไทยกันเป็นเรื่องปกติ หรือบางคนก็หนีมาหาความรู้
ด้วยตัวเองจากตำราเรียนภาษาไทยที่หิวโหยขายอยู่ทั่วไป แต่นั่นก็คงจะ
เป็นจำนวนน้อย น่าสนใจว่าหลายคนอาจจะยังไม่เคยมาเมืองไทย
สักครั้งเดียว แต่ก็พูดอ่านเขียนไทยได้คล่อง แต่คนหนุ่มสาวเหล่านี้ก็ไม่น่า
จะมีจำนวนมาก คำถามที่อาจมีต่อไปคือ แล้วคนส่วนที่เหลือที่พูดไทย
ได้อย่างไร บางคนหน้าตาและรูปร่างไม่ละม้ายคนไทยเลยแม้แต่น้อย
หากถามมากไปอีกก็จะทำให้พอทราบได้ว่า หลายคนก็พูดภาษาไทยดี
นั่นต่างก็ได้รับรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัยชั้นนำของแต่ละประเทศกันทั้งนั้น บ้างก็เรียนเป็น
รายวิชาที่ไม่มีหน่วยกิต หรือไม่ก็เรียนภาษาไทยเป็นวิชาโท

รัฐบาลไทยโดยสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่าง
ประเทศ (สพร. หรือ TICA) กระทรวงการต่างประเทศ ได้เข้าไปให้ความ
ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยในการสนับสนุนการเรียนการสอน
ภาษาไทยในระดับปริญญาตรีมาอย่างยาวนานมากกว่า ๑๕ ปีแล้ว
ในระยะแรก การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเพื่อนบ้านนี้เกิด
จากความต้องการของนักธุรกิจไทยในเวียดนามที่ต้องการแรงงาน
ระดับปริญญาตรีที่สามารถพูดไทยได้ เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสารและ
ดำเนินธุรกิจที่คนไทยได้บุกไปค้าขายและลงทุน หลังจากนั้น
สพร. กระทรวงการต่างประเทศก็ได้ขยายความร่วมมือไปยังประเทศ
เพื่อนบ้านอื่น ๆ อีก คือ กัมพูชาและเมียนมาร์ ซึ่งภาษาไทยเป็นภาษา
ที่คนหนุ่มสาวเพื่อนบ้านให้ความสนใจเรียนรู้ไม่น้อยหน้าไปกว่าภาษา
ต่างประเทศอื่นๆ ในกัมพูชา มีผู้สมัครเรียนภาษาไทยมากกว่า

คณะผู้แทน สพร. เยี่ยมชมการเรียนการสอนภาษาไทยของอาสาสมัคร
ที่ปฏิบัติงานภายใต้โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยใน
ประเทศเพื่อนบ้าน ที่จัดให้แก่นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยชั้นปีที่ ๒
ณ มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัย
แห่งชาติเวียดนาม นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

มศว ยังให้ความร่วมมือ สพร. กระทรวงการต่างประเทศ จัดให้นักศึกษา
ภาษาไทยที่มีผลการเรียนดีมาเข้ารับการศึกษาภาษาไทยระยะสั้น
ที่ประเทศไทย เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาสนใจที่จะเรียนภาษาไทย รวมทั้ง
ผลิตอาจารย์ชาวเวียดนามที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษา
ไทยทั้งในระดับปริญญาตรีและเอก

หรือในกัมพูชา อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ก็ได้
ให้ความร่วมมือกับ สพร. กระทรวงการต่างประเทศ ในการเข้าไปสอน

ภาษาไทยที่กรุงพนมเปญ (Royal University of Phnom Penh) ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ โดยเริ่มต้นสอนเป็นหลักสูตรพื้นฐานไม่นับหน่วยกิตก่อนในช่วงแรก ต่อมาในปี ๒๕๕๕ ทางกรมกัมพูชาก็อนุมัติให้เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาโทในหลักสูตรการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีได้เป็นครั้งแรก และ สพร. ก็ได้ให้ทุนแก่ชาวกัมพูชา ๔ คน มาศึกษาด้านภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยมหาสารคามเพื่อให้กลับไปเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย นำสนใจว่า การเรียนภาษาไทยเป็นที่นิยมของชาวกัมพูชามาก ไม่ซิมิแต่นักศึกษาที่มาเรียนภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังมีข้าราชการตั้งแต่ระดับผู้น้อยจนถึงระดับสูงมาเข้าเรียนในช่วงภาคค่ำด้วย ส่วนในประเทศเมียนมาร์ ผู้เชี่ยวชาญไทยจากมหาวิทยาลัยนเรศวรได้เข้าไปช่วยพัฒนาอาจารย์สอนภาษาไทยชาวพม่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกรุงย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Language) ซึ่งได้เปิดหลักสูตรปริญญาตรีภาษาไทยและ สพร. กระทรวงการต่างประเทศได้ให้การสนับสนุนโครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยระดับปริญญาตรีโดยปรับจาก ๓ ปี เป็น ๔ ปี พัฒนาอาจารย์สอนภาษาไทยชาวเมียนมาร์และการจัดทำสื่อการเรียนการสอน และนำยีนดีเป็นอย่างยิ่งว่า ในปี ๒๕๕๖ จะมีนิสิตจบเอกภาษาไทยรุ่นแรกมากถึง ๕๐ คน และมหาวิทยาลัยของเมียนมาร์มีแผนจะเปิดสอนภาษาไทยในระดับปริญญาโทด้วย นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังให้ทุนฝึกอบรมแก่นักศึกษาภาควิชาภาษาไทยที่มีผลการเรียนดี มาฝึกอบรมระยะสั้นด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มหาวิทยาลัยนเรศวรด้วย

สลักผลไม้ ตัวเองก็ตั้งใจไปเรียนและหาความรู้ด้านนาฏศิลป์เพิ่มเติมเพื่อมาสอนให้กับนักศึกษา พอนักศึกษาอยากจะทำเรียนแกะสลักผลไม้ก็ลงทุนสั่งมีดปอกผลไม้ไปจากเมืองไทยและลงเรียนและฝึกแกะสลักผลไม้จากยูทูบเพื่อไปสอนให้กับนักศึกษาตามที่ร้องขอมา เป็นที่ชื่นชมของผู้บริหารมหาวิทยาลัยประเทศนั้น ๆ และภาคภูมิใจยิ่งนักที่อาสาสมัครหนุ่มสาวไทยเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ทูตวัฒนธรรมได้อย่างสมบูรณ์แบบ

การจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเพื่อนบ้านนี้ถือเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยโดยตรง เพราะนอกจากจะเป็นช่องทางให้ประชาชนของทั้งสองประเทศมีความเข้าใจความคิดความอ่านและวัฒนธรรมประเพณีของกันและกัน ซึ่งย่อมจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการมีความไว้วางใจกันและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในระดับรัฐบาลต่อรัฐบาลแล้ว การที่คนหนุ่มสาวซึ่งเป็นแรงงานและคนทำงานที่สำคัญของประเทศเพื่อนบ้านสามารถพูดอ่านเขียนภาษาไทยได้ย่อมจะเกื้อกูลผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการค้าของไทยอีกทางหนึ่งด้วย โดยเฉพาะที่คนเหล่านี้จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจไทยที่เข้าไปค้าขายและลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านของไทย

อุปสรรคด้านภาษาที่เคยเป็นปัญหาใหญ่ในการทำธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้านก็หมดไป หากต้องการจะติดต่อสื่อสารหรือสั่งการให้ทำอะไร ก็เป็นไปอย่างง่ายดาย เพราะตลาดแรงงานของประเทศนั้นๆ ก็มีคนที่เรียนจบระดับปริญญาที่รู้ภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาทำให้มีความสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษานั้นๆ ด้วย จึงเป็นการส่งออกทางวัฒนธรรมของไทยได้อย่างดี และหากประเทศไทยมีการจัดการที่ดีก็สามารถ “ขาย” วัฒนธรรมไทยได้เช่นเดียวกับที่ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ได้นำวัฒนธรรมของตนมาเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้เข้าประเทศอย่างมากมาแล้ว

นอกจากนี้ สพร. ยังได้ส่งอาสาสมัครไทย ซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวที่เพิ่งจบการศึกษาและมีความสามารถในการพูดภาษาประเทศเพื่อนบ้านไปเป็นผู้ช่วยสอนภาษาไทยคร่าวๆ ๑ ปี ในมหาวิทยาลัยในเวียดนาม กัมพูชา และเมียนมาร์ อาสาสมัครคนรุ่นใหม่เหล่านี้นอกจากจะไปช่วยสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังได้โอกาสในการเรียนรู้ภาษาและสัมผัสวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านที่ได้เข้าไปใช้ชีวิตอยู่อย่างใกล้ชิด สร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาเพื่อนบ้านและมีโอกาสจะพัฒนาตนเองให้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาเพื่อนบ้านในอนาคตได้ด้วย และด้วยความที่นักศึกษาในประเทศเพื่อนบ้านยังคงดำรงวัฒนธรรมที่ให้ความเคารพอย่างสูงแก่ครูบาอาจารย์ จึงสร้างความผูกพันระหว่างอาสาสมัครไทยกับนักศึกษาเหล่านั้นอย่างมาก ความสัมพันธ์ระหว่างอาสาสมัครไทยกับนักศึกษาประเทศเพื่อนบ้านจึงก่อให้เกิดความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นในระดับประชาชนต่อประชาชน

อีกหน่อยสิ่งที่หลายคนเคยบ่นว่าทำไมคนชาติอื่นไม่พูดภาษาไทยกันบ้าง เวลาไปไหนต่อไหนหรือทำอะไร จะได้ไม่ต้องพูดภาษาอื่นให้ปวดหัวแถมบางคนยังดีดพ้อว่า ครั้นจะให้ฝึกเรียนฟังพูดอ่านเขียนใหม่ก็สิ้นเชิง หูชาหรือไม่ว่าไม่ตี ก็คงไม่ไหว คำพยานเหล่านี้ น่าจะเบาบางเรื่อยๆ ต่อไปนี้ หากพากันไปเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านของไทย จะไปนิทานหรือว่าใครเป็นภาษาไทยก็อาจจะต้องระวังตัวกันให้มากขึ้นเพราะคนข้าง ๆ ที่เราคิดว่าเขาจะไม่เข้าใจ อาจจะมีรู้หมดว่าเรากำลังพูดอะไร เดียวจะหาว่าไม่เตือน

นายอินตีว่า อาสาสมัครของไทยที่ไปทำงานในประเทศเพื่อนบ้านตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างดี อาทิอาสาสมัครไทยในกัมพูชา พอนักศึกษาอยากจะทำเรียนรำไทยหรือแกะ

